

Tisztelt Emlékezők, kedves kaposváriak!

Nagy Imre, az 1956-os forradalom és szabadságharc miniszterelnöke koncepciós perében, az utolsó szó jogán mondott beszédében kijelentette – „Sorsomat a nemzet kezébe teszem.”

A mai kaposvári gyertyagyújtáson Önök képviselik ezt a nemzetet, amely szülővárosában a mártír miniszterelnök emlékét, tiszteletét fenntartja, őrzi – hálás személyes köszöntem ezért!

Büszkék lehetnek városuk fiára...

- aki 1945-ben földet osztott somogyi sorstársainak s a feudalizmusból szabaduló országnak,
- aki a gyötrő diktatúra éveiben merész reform-tervet igyekezett megvalósítani, 1953 és '55 között miniszterelnökként 750 ezer embert engedtetett ki a börtönökből, aki bezáratta a kényszermunka-táborokat, megszüntette a kitelepítéseket, a kulákkistát, a kényszerű téeszesítést, aki felülvizsgáltatta a koncepciós pereket,
- aki 1955-ben – bár Moszkva erőszakkal akarta a változtatásra rábírni - megtagadta mindezen intézkedések eltörlését, s inkább lett megfigyelt, mindenhol száműzött, házi őrizetben élő nyugdíjas, mintsem a helyes reformpolitika megtagadója, árulója...
- aki 1956-ban a forradalom miniszterelnökeként kihirdette a többpárt-rendszert, a tárgyalások indulását a megszállók kivonulásáért, az ÁVH eltörlését, az ország semlegességét,
- s aki a forradalom bukásakor végül nem menekült el, nem disszidált, nem hagyta magára nemzetét...a bíróság előtt nem mentegette magát – hanem vállalta a felelősséget és vállalta a sorsközösséget honfitársaival.

A főhajtás kijár Nagy Imrének – nem „csak” a forradalom alatti vállalásai, majd honfitársai és az elért eredmények melletti kitartása, a halál vállalása miatt – de megelőző politikai munkássága, így az előbb említett 1953-55-ös első Nagy Imre-kormányprogram felszabadító, diktatúra-ellenes politikai és gazdasági reformjai miatt is!

Mindezt ma is elhallgatják, az általános kommunista-ellenesség örvén próbálják elhazudni, személyét bemocskolni. Akárcsak 1989 előtt, ma újra küzdenünk kell a mártír miniszterelnök igazságának elismertetéséért.

Önök ma egy igaz magyar hazafira emlékeznek a mécsesek gyűjtásával, s mindannyiunk helyett is örömünket fejezik ki, hogy Kaposváron - áll a Nagy Imre szobor!

Lélekben én is Önökkel vagyok és köszönöm a szép gesztust, a nemzet mártírja és a szobor melletti kiállításukat.

Köszönöm ezt ma – és köszönöm ezt az év minden napján!

Üdvözlettel: Jánosi Katalin Nagy Imre miniszterelnök unokája